

گزارش یک مورد نادر بارداری ترم در نارسایی سرویکس به دنبال استراحت مطلق

صدیقه آیتی (M.D.)^۱، فاطمه وحید رودسری (M.D.)^۱، لیلا پورعلی (M.D.)^۱

- گروه زنان و مامایی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی مشهد، مشهد، ایران.

چکیده

زمینه و هدف: نارسایی سرویکس یکی از عوامل خطرساز در ایجاد زایمان زودرس می‌باشد که با دیلاتاسیون بدون درد آن و پرولاپس پرده‌های جنینی به داخل واژن در سه ماهه دوم و سوم بارداری مشخص می‌شود. هدف از ارائه این گزارش، معرفی یک مورد نادر نارسایی سرویکس در سه ماهه دوم بارداری است که با درمان انتظاری با موفقیت بارداری به سرانجام رسید.

معرفی مورد: بیمار خانمی ۲۴ ساله و با تاریخچه نارسایی سرویکس در بارداری قبلی بود که در بارداری دوم با دیلاتاسیون و افاسمان در هفته ۲۴ بارداری بسته و با استراحت در بستر و درمان‌های نگهدارنده با موفقیت بارداری را در هفته ۳۹ به پایان رساند.

نتیجه‌گیری: درمان انتظاری به صورت استراحت در بستر در وضعیت مناسب همراه با تجویز پروفیلاکسی داروهای ضد انعقادی می‌تواند برای اداره نارسایی سرویکس در مراحل پیشرفته بارداری که خطر بارز زایمان زودرس وجود دارد، روش موثر و بی‌خطری باشد.

کلید واژگان: نارسایی سرویکس، سرکلاژ، استراحت مطلق، زایمان زودرس، بارداری ترم، دیلاتاسیون، افاسمان.

مسئول مکاتبه: دکتر فاطمه وحید رودسری، مرکز تحقیقات سلامت زنان، بیمارستان قائم (عج)، مشهد، ایران.

پست الکترونیک: ff_vahid@yahoo.com

قائم (عج) وابسته به دانشگاه علوم پزشکی مشهد مراجعه می‌کند و در معاینه واژینال مشخص می‌شود که دیلاتاسیون کامل سرویکس، کیسه آب به داخل واژن پرولابه و جنین در حال دفع می‌باشد که به دنبال آن زایمان انجام و جنین ظاهراً سالم و با وزن ۵۰۰g زنده متولد می‌شود اما دقایقی بعد فوت می‌کند.

بیمار پس از ۶ ماه مجدداً باردار شده و به او توصیه می‌شود که با توجه به تابلوی مراجعه در بارداری اول بررسی‌های لازم در هفته ۱۴ بارداری انجام و در صورت لزوم سرکلاژ انجام شود. در بارداری دوم بیمار اولین بار با ۵ روز تأخیر پریود و تست بارداری LMP مثبت مراجعه می‌نماید که براساس تاریخ دقیق توصیه می‌شود در هفته ۱۴ بارداری سونوگرافی و بررسی طول سرویکس انجام شود. سونوگرافی انجام شده در این زمان بارداری ۱۳ هفته و ۵ روز و طول سرویکس (در سونوگرافی شکمی) ۲۴mm را گزارش می‌نماید. با توجه به این که فرد در بارداری قبلی نیز در همین مرکز تحت نظر بوده و تابلوی مراجعه بیمار بسیار شبیه تابلوی نارسایی سرویکس بوده است به او توصیه می‌شود که مجدداً دو هفته بعد سونوگرافی تکرار شود که بیمار در زمان ذکر شده مراجعه نمی‌نماید و در هفته ۲۰ بارداری سونوگرافی انجام می‌دهد که طول کانال سرویکال ۲۷mm بوده است. به بیمار توصیه می‌گردد که برای سرکلاژ بستره شود؛ اما وی توجهی به توصیه نمی‌کند و در هفته ۲۴ بارداری با ترشحات واژینال بیش از حد معمول مراجعه می‌نماید. در معاینه با اسپکولوم کیسه آب به داخل واژن برجسته مشاهده می‌شود و دیلاتاسیون ۴cm و افاسمان ۵۰٪ بدون انقباض بدست می‌آید. بیمار بستره و برای وی استراحت مطلق در وضعیت ترندنبرگ توصیه می‌شود و تصمیم گرفته می‌شود که در صورت بالا رفتن کیسه آب به داخل سرویکس، سرکلاژ اورژانس انجام شود. در ویزیت‌های مکرر نه تنها وضعیت بهبود

زمینه و هدف

نارسایی سرویکس یکی از عوامل خطر زایمان زودرس است که با دیلاتاسیون بدون درد سرویکس همراه با پرولاپس پرده‌های جنینی به داخل واژن در سه ماهه دوم یا سوم بارداری مشخص می‌شود. درمان جراحی نارسایی سرویکس سرکلاژ است و خونریزی، انقباض رحمی، پارگی پرده‌های جنینی و دیلاتاسیون بیشتر از ۴cm سرویکس از کنتراندیکاسیون‌های انجام سرکلاژ می‌باشد. هرچه سن بارداری بیشتر باشد احتمال اینکه جراحی سبب تحریک زایمان زودرس شود بیشتر می‌گردد و معمولاً بعد از هفته بیست و سوم بارداری بهتر است سرکلاژ انجام نشود (۱). اگر اندیکاسیون بالینی سرکلاژ مورد تردید باشد باید به این زنان توصیه شود فعالیت فیزیکی خود را کاهش داده و از فعالیت جنسی پرهیز کنند و معاینه سرویکس هر ۱ تا ۲ هفته برای بررسی دیلاتاسیون سرویکس انجام شود.

هرچند عقیده بر این است که ارتباطی بین فعالیت فیزیکی مادر و خطر زایمان زودرس وجود دارد، مدرکی که نشان دهد استراحت در بستر برای این بیماران مفید است وجود ندارد (۲). بر اساس مطالعه‌ای که در سال ۲۰۰۶ انجام شد مشخص شد که در نارسایی سرویکس تفاوتی بین زنان درمان شده با سرکلاژ و کسانی که فقط استراحت در بستر داشتند وجود نداشت (۳).

در این گزارش یک مورد نادر بارداری با نارسایی سرویکس و علائم شروع زایمان که با استراحت مطلق به ترم رسید معرفی می‌گردد.

معرفی مورد

بیمار خانمی است ۲۳ ساله G2P1Ab0L0 که در بارداری قبلی، در هفته ۲۴ بارداری با شکایت دفع موکوس و خون^۱، بدون درد و انقباض به بیمارستان

1- Bloody show

بحث

در صورت تشخیص نارسایی سرویکس و تهدید به زایمان زودرس در ماههای پایانی بارداری اقدام به سرکلاژ اورژانس توصیه می‌شود که با افزایش قابل توجه خطر عفونت و از دست رفتن بارداری همراه است. در مطالعه Heath و همکاران نشان داده شد که تولد قبل از هفتۀ ۳۲ بارداری در ۴۲ زن که طول سرویکسی کمتر از $1/5\text{cm}$ در هفتۀ ۲۳ داشتند و با سرکلاژ درمان شده بودند، کمتر از گروه تحت درمان انتظاری بود؛ ولی هیچگونه تفاوتی در آینده نوزادان وجود نداشت (۴).

Althusius و همکاران در سال ۲۰۰۲ تعداد ۲۳ زن مبتلا به نارسایی سرویکس قبل از ۲۷ هفتگی را به‌طور تصادفی در ۲ گروه استراحت در بستر همراه با سرکلاژ به‌طور اورژانس و استراحت در بستر بدون سرکلاژ قراردادند. به تاخیر افتادن زایمان در گروه سرکلاژ شده در مقایسه با گروهی که سرکلاژ نشدند به‌طور قابل توجهی بیشتر بود (۵۴ روز در برابر ۲۶ روز) (۵). در مطالعه دیگری که توسط وی در سال ۲۰۰۲ در هلند صورت گرفت سرکلاژ درمانی^۳ همراه با استراحت سبب افزایش بیشتر طول سرویکس و لذا کاهش زایمان زودرس نسبت به استراحت به تنها شد (۶). در مطالعه دیگری که در سال ۲۰۰۲ انجام شد، ۱۶ زن که در سه ماهه دوم تحت سرکلاژ اورژانسی قرارگرفته بودند مورد بررسی قرار گرفتند. نولی پاریته، بیرون زدنگی پرده‌ها از دهانه خروجی سرویکس و سرکلاژ قبل از ۲۲ هفتگی با افزایش چشمگیر ادامه بارداری تا هفتۀ ۲۸ یا بعد از آن همراه بود (۷).

در مطالعه دیگری که استراحت در بستر به مدت بیشتر از ۳ روز با افزایش احتمال بروز عوارض ترومبوآمبولی همراه است (۸). در مورد بیمار این مقاله، با توجه به تجویز

نمی‌یابد و کیسه آب بالا نمی‌رود بلکه افاسمان سرویکس بیشتر شده و در هفتۀ ۲۸ بارداری دیلاتاسیون 7cm و افاسمان حدود ۷۰٪ پیدا می‌کند. در این هنگام برای کمک به بلوغ^۱ ریه جنین، برای مادر ۲ دوز 12mg عضلانی بتاماتازون با فاصله ۲۴ ساعت به صورت عضلانی تجویز می‌گردد.

در معاینات سریال، بیمار در همین وضعیت باقیمانده می‌ماند و پیشرفتی در دیلاتاسیون و افاسمان روی نمی‌دهد. بدلیل بستری بودن طولانی، جهت جلوگیری از ترومبوآمبولی هپارین (کاسپین تأمین، ایران) با دوز $5,000\text{ IU}$ ، دو بار در روز تجویز و به‌طور هفتگی PTT CBC کنترل می‌شود. درجه حرارت به‌طور مرتب کنترل و در چارت عالم حیاتی ثبت می‌شود. بیمار در مدت ارزیابی و بستری تسب نداشت و هیچگونه آنتی‌بیوتیکی دریافت نکرد. در هفتۀ ۳۴ بارداری به دلیل طولانی شدن زمان بستری و خستگی بیمار، علیرغم دیلاتاسیون $7-8\text{cm}$ و کیسه آب برجسته داخل واژن و افاسمان ۷۰٪، فرد با رضایت شخصی و اصرار فراوان بیمارستان را ترک نمود اما به وی توصیه شد که در صورت پارگی کیسه آب یا درد مراجعه نماید. با استراحت در منزل در وضعیت ترندنلبرگ بارداری تا هفتۀ ۳۹ ادامه یافت و بیمار در هفتۀ ۳۹ با شروع انقباض و آبریزش مختصر مراجعه نمود. زایمان طبیعی پس از نیم ساعت خودبه‌خود انجام و نوزاد ترم با آپکار^۲ و وزن 3500 gr متولد شد. پس از ویزیت توسط متخصص نوزادان و اطمینان کامل از سلامتی وی، روز بعد مادر و نوزاد مرخص گردیدند. یک هفته بعد مادر و نوزاد هر دو با حال عمومی خوب و سالم جهت کنترل پس از زایمان مراجعه نمودند که هیچکدام مشکلی نداشتند.

سن بالاتر بارداری با توجه به خطرات سرکلاژ اورژانسی مبنی بر افزایش خطر عفونت و از دست رفتن بارداری، درمان انتظاری به صورت استراحت در بستر، قرار گرفتن فرد با وضعیت مناسب، تجویز داروهای ضد انعقاد جهت کاهش خطر عوارض ترومبوآمبولی و تجویز آنتیبیوتیک در صورت نیاز، مطلوب به نظر می‌رسد.

تشکر و قدردانی

بدینوسیله از کلیه دستیاران محترم زنان و زایمان پرسنل رحمتکش بخش مامایی بیمارستان قائم (عج) به خصوص سرپرستار محترم سرکارخانم آسیه وحیدی و مامای محترم سرکارخانم زهرا نگهبان که در طول مدت بستری بیمار زحمات فراوانی را متتحمل شدند و به هر وسیله‌ای، نویسنده‌گان مقاله را یاری نمودند. همچنین از سرکارخانم اکرم مشتاقی برای تایپ مقاله تشکر و قدردانی می‌شود.

پروفیلاکسی هپارین چنین عارضه‌ای رخ نداد. در سال ۲۰۰۶ در مطالعه‌ای در یونان که توسط Daskalakis و همکاران انجام شد، سرکلاژ اورژانس در بیماران با دیلاتاسیون سرویکس و برجستگی پرده‌های چنینی انجام و سبب کاهش زایمان زودرس و نتایج بهتر نوزادی نسبت به استراحت به تنها یی گردید و عارضه‌ای هم گزارش نشد (۹).

در ۲ مطالعه‌ای که در سال ۲۰۰۰ انجام شد هیچگونه فایده‌ای برای زنان درمان شده با سرکلاژ که براساس شرح حال ماما یی و شواهد سونوگرافیک دچار نارسایی سرویکس بودند مشاهده نشد (۱۰، ۱۱).

نتیجه گیری

علیرغم وجود مطالعات متعدد در زمینه اداره نارسایی سرویکس، در مورد بهترین درمان براساس وضعیت بیمار و نظر پزشک همچنان اختلاف نظر وجود دارد. با این وجود در مراحل پیشرفتی دیلاتاسیون سرویکس و

References

- 1- Cunningham FG. William's Obstetrics. 22nd Edition. Newyork Mc Graw-Hill Co. 2005;P:236-237.
- 2- Gabbe SG. Obstetrics. Normal and problem pregnancies, 4th Edition, Philadelphia churchill living stone. 2002;P:773-5.
- 3- Woodring TC, Kauser CK, Cromartie DA, Magann EF, Chauhan SP, Morrison JC. When is a cerclage indicated for cervical insufficiency? A literature review. J Miss State Med Assoc. 2006;47(9):264-6.
- 4- Heath VC, Souka AP, Erasmus I, Gibb DM, Nicolaides KH. Cervical length at 23 weeks of gestation: the value of Shirodkar suture for the short cervix. Ultrasound Obstet Gynecol. 1998;12(5):318-22.
- 5- Althusius SM, Dekker GA, van Geijn HP. Cervical incompetence prevention randomized cerclage trial. Am J Obstet Gynecol. 2003;189(4):907-10.
- 6- Althusius S, Dekker G, Hummel P, Bekedam D, Kuik D, van Geijn H. Cervical incompetence prevention randomized cerclage trial effect of therapeutic cerclage with bed rest vs. bed rest only on cervical length. Ultrasound Obstet Gynecol. 2002;20(2):163-7.
- 7- Terkildsen MF, Parilla BV, Kumar P, Grobman WA. Factors associated with success of emergent second trimester cerclage. Obstet Gynecol. 2003;101(3):565-9.
- 8- Kovacevich GJ, Gaich SA, Lavin JP, Hopkins MP, Crane SS, Stewart J, et al. The prevalence of thromboembolic events among women with extended bed rest prescribed as part of treatment for premature labor or preterm premature rupture of membranes. Am J Obstet Gynecol. 2000;182:1089-92.
- 9- Daskalakis G, Papantoniou N, Mesogitis S, Antasaklis A. Management of cervical insufficiency and bulging fetal membranes. Obstet Gynecol. 2006;107(2 Pt1): 221-6.
- 10- Rust OA, Atlas RO, Jones KJ, Benham BN, Balducci J. A randomzied trial of cerclage vs. no cerclage in patients with sonographically detected 2nd trimester premature dilation of the internal os. Am J Obstet Gyencol. 2000;183(4):830-5.
- 11- Althusius SM, Dekker GA, Van Geijn HP. Bekedam DJ, Hummel P. Cervical imcompetence prevention randomized cerclage trial (abstract19). Am J Obstet Gynecol. 2000;183(4):830-5.